

[Rytter.]

kan anføres for og imod, er helt forskellige og vejer forskelligt i alle tre Tilfælde.

Naar man ude omkring drøfter Spørgsmaalet med Folk, er det ganske interessant at se, paa den ene Side hvor forskellige Opfattelserne er, paa den anden Side hvordan de paagældendes Anskuelse er blevet præget. Spørger man Folk om, hvad de mener om de nye Lovforslag, har de alle sammen — eller de, der tænker — et eller andet Eksempel at henvise til, og dette Eksempel har indvirket meget stærkt paa deres Anskuelse. Jeg har hørt det Tilfælde nævne om forlovede, og dér har man sagt: Ja, hvorfor i al Verden skal et Barn af en Mand og en Kvinde, der har været forlovet i 5—6 Aar, og som er kommet til Verden, da de havde været forlovet i 3—4 Aar, ikke have Arveret, fordi det ikke er blevet til noget med Ægteskabet! Folk, der har oplevet noget saadant, er tilbøjelige til at sige: Vi holder paa, at Barnet skal have Arveret — idet deres Anskuelse meget let bliver præget af deres Oplevelse.

Jeg har derimod i mine Samtaler om dette Emne oplevet andre Eksempler, hvor man har sagt: Nej, jeg vil ikke gaa med til, at Barnet skal have Arveret. Der var et Tilfælde ude paa Landet, hvor en Mand levede et tilsyneladende lykkeligt Familieliv og havde 6 Børn. Han fik et uægte Barn med Konens Søster. Man fik ikke at vide, hvem der var Faderen, det blev holdt skjult, og Barnet kom senere fra Søsteren og blev opdraget sammen med de andre Børn. Der udvikledes derved et godt Forhold i Familien. Men lad os tænke os, at Søsteren havde skullet opgive, hvem Faderen var. Man vilde derved fuldstændig have ødelagt Forholdet. Som Følge deraf var vedkommende, der fortalte mig dette Eksempel, absolut Tilhænger af, at Barnet ikke skal have Arveret, og at Moderen ikke skal være forpligtet til at opgive Faderens Navn.

Saaledes vil Folk let lade sig paavirke af de Eksempler, de har oplevet, og lige saa meget som jeg mener, at man ikke maa opstille ledende Principper og deducere rent logisk derfra til visse Retsregler; der er i Strid med det praktiske Liv, lige saa lidt mener jeg, man maa tage visse Eksempler og ud derfra opstille almengyldige Regler. Der er ikke andet at gøre end at undersøge de reale Grunde. Men dem kan man ikke undersøge, medmindre man sondrer imellem de forskellige Tilfælde, og i saa Henseende har jeg altsaa anført den Sondring, som Professor Borum gaar kraftigt i Brechen for.

Jeg ved godt, at den højtærede Justits-

minister vil indvende herimod: Nej, det kan jeg ikke gaa med til, thi derved drager man et Skel inden for de uægte Børn; man kommer derved til at sondre paa lignende Maade, som man i gamle Dage sondrede mellem Slegfredbørn, Horebørn, Bigambørn, Blodskamsbørn og Voldtægtsbørn. Dette er efter min Mening ikke rigtigt. De nævnte Sondringer bliver kun foretaget, for at man kan undersøge de reale Grunde for og imod, og saa maa vi tage Standpunkt bagefter. Og at det er den rigtige Fremgangsmaade, synes jeg fremgaar af den skandinaviske Familieretskommissions forskellige Lovforslag, som her i Rigsdagen har samlet fuld Enighed inden for alle Partier; selv om vi selvfølgelig undertiden har været uenige om enkelte Bestemmelser, er Forslagene blevet vedtaget med Tilslutning fra alle Sider, og det vilde jeg ogsaa ønske kunde ske med dette Forslag, for det er lige saa vanskeligt og lige saa vigtigt, ja, maaske vigtigere end mange af de andre Forslag, fordi det griber saa dybt ind.

Naar man dernæst gør gældende, at der paa denne Maade drages et Skel mellem de uægte Børn, saa vil jeg dog minde om, at den højtærede Justitsminister indfører en Sondring imellem disse, som er langt, langt værre. Den højtærede Minister siger nemlig — og det er en Følge af Forslagene, saaledes som de foreligger fra Folketinget —, at naar der er flere Barnefædre, eller flere kan være Barnefader, skal de almindelige Regler ikke gælde, men i saa Tilfælde kommer der til at gælde et Sæt særlige Regler paa mange Omraader. Disse Børn kommer altsaa til at danne en Gruppe inden for de uægte Børn, og desværre en saa stor Gruppe, at andre, som fremtidig kommer ind under Begrebet Børn uden for Ægteskab, uden at faa disse Retsvirkninger, meget let vil blive stillet i Klasse med dem, idet man vil sige som saa: Naa, det er altsaa et Barn, som er født af en Kvinde, der har haft flere Forbindelser. Det vil man let komme til at gøre, ogsaa hvor det i Virkeligheden ikke er Tilfældet, naar man ikke paa den i Loven bestemte Maade tør sige det modsatte. Endvidere vil det kunne ske i Tilfælde, hvor Barnet er født af en Kvinde, som aldrig har haft Samleje med andre end Faderen, men hvor der ikke er opgivet nogen Fader; f. Eks. fordi Fødselen er sket i Udlandet, eller maaske fordi det faktisk ikke kan opgives. Saadanne Tilfælde vil blive henregnet til den samme Gruppe, og denne Gruppe vil det blive haardt at høre til.

Hvor haardt det bliver, ser man bedst